

Toelichting

Algemeen

Door krapte op de arbeidsmarkt staat de realisatie van maatschappelijke opgaven voor onder meer zorg, onderwijs en de energietransitie onder druk. Bij- en omscholing kunnen bijdragen aan het terugdringen van arbeidsmarktkrapte. Voor een tegemoetkoming in kosten voor arbeidsmarktgerichte scholing konden mensen tot en met 2023 gebruik maken van de Subsidieregeling STAP-budget. Door de afschaffing van het STAP-budget per 1 januari 2024 is er tijdelijk, tot en met 2027, budget beschikbaar voor een scholingssubsidie. Bij de uitwerking van deze subsidie wordt invulling gegeven aan de motie Van der Lee.¹ Deze motie roept het kabinet op te onderzoeken op welke wijze een instrument ter stimulering van Leven Lang Ontwikkelen kan worden vormgegeven, gefocust op cruciale sectoren zoals de energietransitie, zorg, onderwijs, techniek en ICT.

Het tijdelijk beschikbare budget wordt met deze wijzigingsregeling toegevoegd aan de lopende SLIM-regeling. Dit budget heeft als doel om scholing te subsidiëren voor maatschappelijk cruciale sectoren. Het subsidiëren van scholing past goed binnen de SLIM-regeling aangezien deze gericht is op het ondersteunen van leer- en ontwikkelactiviteiten bij werkgevers. De systematiek van de subsidiëring van scholing van (potentiële) werknemers, en de beoogde aanvragers wijken echter af van de subsidiëring van de activiteiten voor de bestaande SLIM-regeling. Om die redenen is voor de scholingssubsidie een nieuw hoofdstuk toegevoegd.

Probleembeschrijving: krapte in maatschappelijk cruciale sectoren

Maatschappelijk cruciale sectoren zijn sectoren in Nederland die van essentieel belang zijn voor het functioneren van onze samenleving- en het welzijn van haar burgers. De vitale rol die deze sectoren spelen bij het aanpakken van maatschappelijke uitdagingen wordt bemoeilijkt door een tekort aan gekwalificeerd personeel. De motie van der Lee, de motie Paternotte/Heerma en het SER-advies Arbeidsmarktproblematiek maatschappelijke sectoren² dienen als basis voor de afbakening van de maatschappelijk cruciale sectoren voor deze regeling. Dat levert de volgende afbakening van maatschappelijk cruciale sectoren op:

- zorg en welzijn,
- onderwijs,
- kinderopvang,
- techniek,
- groen, en
- ICT.

De betreffende sectoren hebben een cruciale rol in publieke dienstverlening en de realisatie van maatschappelijk opgaven. Er wordt breed ervaren dat de tekorten in betreffende sectoren problematisch zijn.

Scholing stimuleren voor in- en doorstroom in maatschappelijk cruciale sectoren

Om de subsidiemiddelen in te zetten voor die scholing die bijdraagt aan het tegengaan van arbeidsmarkttekorten in de maatschappelijk cruciale sectoren, is gekozen voor een getrappt model:

¹ Kamerstuk 29544-1184

² 29544-1184; 35788-128; SER, mei 2022.

- 1) de basis voor de subsidie ligt in ontwikkelpaden die door sociale partners zijn uitgewerkt en door de minister zijn erkend op grond van de SLIM-regeling. Een ontwikkelpad is een overzicht van functies en specialisaties en bijbehorende scholing. Het maakt inzichtelijk hoe een (beoogd) werknemer kan instromen, zich binnen de sector stapsgewijs kan ontwikkelen dan wel kan overstappen naar een andere sector. Voor erkenning van een ontwikkelpad moet de daarin opgenomen scholing passen bij de gestelde doelen (instroom, doorstroom, overstappen), praktijkgericht zijn, te combineren zijn met werken in een betaalde baan en qua inhoud en niveau passen bij de functies en specialisaties in het ontwikkelpad. Daarnaast moet eventuele niet-OCW-erkende scholing in het ontwikkelpad altijd beschikken over branchewaardering.
- 2) de scholing die is opgenomen in een erkend ontwikkelpad en voldoet aan de aanvullende eisen in artikel 3.5, tweede lid, onderdelen a tot en met e,, wordt opgenomen in het scholingspakket. Dit is het totaaloverzicht van scholingen die met scholingssubsidie kunnen worden gevolgd. De hiervoor genoemde eisen houden onder meer in dat het ontwikkelpad voor het merendeel betrekking heeft op beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren. Scholing die op grond van wet- en regelgeving, een collectieve arbeidsovereenkomst of een regeling van een bestuursorgaan verplicht is om bepaald werk te kunnen blijven doen, kan niet voor subsidie in aanmerking komen.

Deze aanpak waarborgt dat de subsidie beschikbaar komt voor scholing:

- die ervoor zorgt dat iemand na het volgen van de scholing aantoonbaar inzetbaar is voor een functie in een maatschappelijk cruciale sector; en
- die van waarde is op de arbeidsmarkt en daarmee bijdraagt aan de duurzame inzetbaarheid van werkenden.

Dit is van essentieel belang om met de scholingssubsidie daadwerkelijk een bijdrage te leveren aan het terugdringen van arbeidsmarktknelpunten in de maatschappelijk cruciale sectoren.

Sectorale ontwikkelpaden vormen de basis voor de scholingssubsidie

Deze regeling voorziet in de mogelijkheid om bepaalde scholing te subsidiëren die onderdeel uitmaakt van door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (verder: de minister) erkende ontwikkelpaden voor maatschappelijk cruciale sectoren. De inzet op ontwikkelpaden beoogt de arbeidsmobiliteit te vergroten en daarmee bij te dragen aan de aanpak van krapte. Doel van een ontwikkelpad is inzicht te geven in welke cruciale functies en specialisaties er in een sector zijn; het hoeft geen uitputtend overzicht te zijn van alle mogelijke functies en bijbehorende opleidingen. Het geeft inzicht in de benodigde scholing per functie waarmee een (beoogd) werknemer laagdrempelig kan instromen, doorstromen, specialiseren of overstappen in of naar een andere sector.

Het ontwikkelpad omvat dus scholing waarvoor de branche onderschrijft dat deze arbeidsmarktrelevant is. De volgende typen opleidingen kunnen onderdeel uitmaken van een ontwikkelpad:

- Formele (overheidserkende) mbo-opleidingen in de beroepsbegeleidende leerweg of derde leerweg of onderdelen hiervan, voor zover aan de afronding van deze onderdelen een certificaat of mbo-verklaring is verbonden;
- Formele (overheidserkende) deeltijds- en duale hbo- en wo-opleidingen;
- Non-formele opleidingen met branchewaardering en een NLQF-inschaling;
- Non-formele opleidingen met branchewaardering.

Voor alle non-formele scholing geldt dat deze onderdeel van een ontwikkelpad kan zijn als hier een branchewaardering voor is. Daarmee onderbouwt de sector dat de opleiding evident van meerwaarde is voor hun sector. Er zijn vier vormen van branchewaardering:

- o een bewijs van opname in een collectieve arbeidsovereenkomst;
- o een bewijs van opname in een door de sociale partners erkend scholingsfonds;
- o een bewijs van accreditatie door een landelijke werkgeversorganisatie dan wel een organisatie die wordt bestuurd door ten minste een landelijke werkgeversorganisatie;
- o een bewijs van steunbetuiging door een representatieve afvaardiging van ondernemingen of andere organisaties waaruit blijkt dat de betreffende non-formele opleiding leidt tot inzetbaarheid op de geselecteerde functie(s) of specialisatie(s). De vorm en omvang van deze steunbetuiging kan per sector verschillen.

Daarnaast kan scholing beschikken over een inschaling op een NLQF-niveau. Met de NLQF-inschaling is onafhankelijk getoetst of valide is onderbouwd dat de scholing op inhoud en niveau aansluit bij een functie dan wel specialisatie. Zo kan erop worden vertrouwd dat de scholing landelijk wordt herkend en gewaardeerd. De civiele waarde van de opleiding voor de arbeidsmarkt neemt hierdoor toe. Niet-overheidserkende, oftewel non-formele, scholing kan op aanvraag worden ingeschaald door het Nationaal Coördinatiepunt (NCP) NLQF.

De scholingssubsidie is voor scholing in de ontwikkelpaden

Scholing die is opgenomen in een erkend Ontwikkelpad is subsidiabel indien deze voldoet aan de aanvullende eisen in artikel 3.5 van deze regeling. In aanvulling op de scholing in het ontwikkelpad is het onder voorwaarden mogelijk ook subsidie voor taalscholing te ontvangen. Dit en de hiervoor genoemde aanvullende eisen worden in de artikelsgewijze toelichting bij de artikelen 3.5 en 3.8 nader toegelicht.

Non-formele scholing is in beginsel alleen subsidiabel als hiervoor een NLQF-niveau is vastgesteld. De doorlooptijd van een NLQF-inschaling is afhankelijk van de aanvragende partij, maar bedraagt formeel 13 weken. Gezien de meerwaarde van non-formele opleidingen voor in- en doorstroom in de sectoren wordt echter een aanloopfase ingesteld. Hiermee wordt tijdelijk afgeweken van het vereiste van een afgeronde NLQF-inschaling. Tot 1 mei 2026 worden kwalificaties of opleidingen waarvoor een aanvraag is ingediend als subsidiabel beschouwd als er sprake is van een beoordeelbaar dossier. Dit betekent dat bij NCP NLQF alle benodigde informatie is aangeleverd om een beoordeling te kunnen doen voor validering en inschaling. Het NCP NLQF moet dit aan de aanvrager bevestigd hebben. Met het tijdelijk opnemen van opleidingen op basis van een beoordeelbaar dossier wordt het subsidiabele opleidingsaanbod sneller vergroot. Vanaf 1 mei 2026 is alleen scholing met een NLQF-inschaling nog subsidiabel.

De datum van 1 mei 2026 betekent dat het aanvraagtijdvak van 1 december 2025 tot en met 31 december 2025 het laatste aanvraagtijdvak voor wijzigingen in het ontwikkelpad en de subsidiabele scholing is waarna de minister non-formele opleidingen kan opnemen in het subsidiabele scholingspakket die nog niet NLQF ingeschaald zijn, maar waarvan wel door het NCP NLQF is vastgesteld dat sprake is van een beoordeelbaar dossier.

Voor (gewijzigde) ontwikkelpaden die ter erkenning worden aangeboden aan de minister van SZW in het aanvraagtijdvak van 1 maart 2026 tot en met 31 maart 2026 geldt dat de minister in april 2026 zal vaststellen wat het subsidiabele scholingspakket is en dat non-formele opleidingen die dan nog niet NLQF ingeschaald zijn, niet worden opgenomen in het subsidiabele scholingspakket. Ook zal de minister in april 2026 voor overige (niet gewijzigde) ontwikkelpaden een nieuw besluit nemen over het subsidiabele scholingspakket.

Cofinanciering

Voor alle scholing geldt dat cofinanciering is vereist. Hierbij wordt onderscheid gemaakt naar het niveau van NLQF-inschaling. Vanuit de verantwoordelijkheid van de overheid voor kwetsbare groepen op de arbeidsmarkt, willen we het voor werkgevers aantrekkelijker maken deze groepen met scholing te laten instromen. Daarom bedraagt het subsidiepercentage voor de scholing op maximaal NLQF - niveau 1- of 2 90% (10% cofinanciering). Bij scholing die op NLQF-niveau 3 of hoger is ingeschaald, wordt 50% van de scholingskosten gesubsidieerd, dus is 50% cofinanciering vereist. De subsidieaanvrager, of een nader te bepalen andere partij draagt bij met cofinanciering. De regeling sluit uit dat de deelnemer moet meebetalen.

Individuele aanvraag of aanvraag door collectief

Er zijn twee opties voor de aanvraag van de subsidie. Deze kan door een individuele werkgever of geregistreerd gastouderbureau worden gedaan, nadat deze scholing heeft ingekocht. Ook kan de subsidie worden aangevraagd door een collectief. Deze onderbouwt zijn aanvraag met een plan en bijbehorende begroting. De scholing wordt pas na de aanvraag ingekocht.

Individuele werkgevers kunnen een aanvraag doen voor scholing van een potentiële of huidige werknemer. De werkgever maakt afspraken over deelname aan scholing uit het scholingspakket. Nadat hij de scholing heeft ingekocht vraagt hij subsidie aan met behulp van de factuur en het betaalbewijs. Nadat de deelnemer met de scholing is gestart, wordt de subsidie ambtshalve (zonder voorafgaande aanvraag van de subsidieontvanger) vastgesteld.

Toevoeging aan de aanvragers zijn geregistreerde gastouderbureaus. Gastouders werken vaak als zelfstandige maar zelfstandigen kunnen geen subsidie voor zichzelf aanvragen op grond van de regeling. Om als gastouder te kunnen werken is inschrijving bij een geregistreerd gastouderbureau verplicht. Een gastouderbureau heeft op grond van artikel 11b van de Regeling kwaliteit gastouderbureaus, gastouders en voorzieningen voor gastouderopvang een verantwoordelijkheid om scholing, opleiding of training te bieden. Vanwege deze bijzondere arbeidsrechtelijke situatie wordt deze groep apart genoemd in de regeling.

Collectieve aanvragen

Werkgevers- en werknemersorganisaties, O&O-fondsen, en brancheorganisaties kunnen voor de scholing van (potentiële) medewerkers van werkgevers in hun sector, al dan niet regionaal, een subsidieaanvraag voor een projectbudget indienen. Dit budget kan op twee manieren ingezet worden: individuele werkgevers declareren bij dit project, of er wordt gezamenlijk scholing ingekocht waar werkgevers deelnemers voor kunnen aanleveren. Als een collectief scholing inkoopt voor een bedrag dat per opdrachtverstrekking ten minste € 50.000

bedraagt, moeten daarbij een offertesprocedure of de aanbestedingsregels in acht worden genomen. In alle gevallen is de scholing kosteloos voor de deelnemer.

Het is een eis dat de collectieve aanvraag paritair gedragen is door de sociale partners, omdat zowel werkgevers als werknemers belang hebben bij de scholingssubsidie. Werkgevers die te maken hebben met krapte, bieden een praktijkplek tijdens de scholing en zullen in veel gevallen de scholing deels zelf financieren. Voor werknemers biedt de subsidie ontwikkelmogelijkheden aan (potentiële) werknemers.

Een collectief bestaat uit een samenwerkingsverband van in ieder geval werkgevers- en werknemersorganisaties, of één O&O-fonds. Omdat zowel werkgevers- als werknemers vertegenwoordigd zijn in een O&O-fonds, kan deze ook alleen aanvragen, zonder andere partijen. Deze partijen kunnen allen fungeren als hoofdaanvrager van het collectief. Meerdere O&O-fondsen kunnen ook gezamenlijk een aanvraag indienen.

Daarnaast kunnen centrumgemeenten als vertegenwoordiger van de arbeidsmarktregio onderdeel uitmaken van een collectief. Een provincie kan alleen participeren in een collectief als één of meerdere centrumgemeenten ook participeren. Met de keuze voor deze aanvragende partijen wordt sectorale inzet gefaciliteerd en verbonden met regionale inzet in de arbeidsmarktregio's. Om onbedoelde staatssteun en belangenverstrengeling te voorkomen kunnen onderwijsinstellingen geen deel uitmaken van een collectief.

Staatssteuntoets

Er is sprake van staatssteun als aan de vijf cumulatieve criteria van artikel 107, eerste lid, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is voldaan. Deze criteria zijn voor deze regeling beoordeeld en de conclusie is dat **de subsidieverstreking op basis van deze regeling niet kan worden aangemerkt als staatssteun**. De subsidieverstreking is in het geval van individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus namelijk niet selectief, terwijl in het geval van collectieven de subsidieverstreking er sprake is van marktconformiteit.

De subsidie wordt verstrekt aan individuele werkgevers, geregistreerde gastouderbureaus en collectieven (O&O-fondsen of een samenwerkingsverband van in de regeling afgebakende partijen). Alle werkgevers zowel binnen als buiten de maatschappelijk cruciale sectoren en alle geregistreerde gastouderbureaus kunnen aanspraak maken op de subsidie. Hiermee is de subsidie niet selectief.

Om in het geval van subsidies verleend aan collectieven selectiviteit uit te sluiten, is in de SLIM-regeling expliciet bepaald dat een collectief waaraan subsidie is verleend, de scholing die hij inkoop open moet stellen voor alle begunstigden. Als een collectief de verleende subsidie gebruikt voor het vergoeden van scholingskosten, zal hij daarnaast elke werkgever en elk geregistreerd gastouderbureau de gelegenheid moeten geven om een verzoek tot vergoeding van scholingskosten in te dienen.

Op grond van de SLIM-regeling krijgen collectieven een tegemoetkoming voor uitvoeringskosten van 15% van het vastgestelde subsidiebedrag. Daarnaast krijgen zij een tegemoetkoming van € 3.000 voor de controleverklaring van een accountant die is vereist voor de vaststelling van de subsidie. Omdat elk collectief deze tegemoetkomingen standaard krijgt toegekend bij de verlening van een

subsidie, dit een forfaitair respectievelijk een vast bedrag zijn en hier geen verantwoording over hoeft te worden afgelegd, is er bij de verstrekking van deze tegemoetkomingen als onderdeel van de subsidie geen sprake van selectiviteit.

Marktconformiteit

Een aanvrager vraagt subsidie aan voor bepaalde scholing in een erkend ontwikkelpad. Hiervoor zal een aanvrager in de praktijk gebruik maken van externe partijen (opleiders) die de desbetreffende scholing zullen verzorgen. Deze opleiders zullen in de regel kwalificeren als ondernemingen. Deze ondernemingen hebben mogelijk een indirect voordeel als hun scholing in het ontwikkelpad staat. Dit omdat door hen aangeboden scholing deels wordt betaald met de subsidie die aan de aanvrager is verstrekt.

Bij een marktconforme inschakeling van dergelijke externe partijen is er geen sprake van staatssteun. Daarom is in de regeling opgenomen dat voor externe opdrachten met een waarde van ten minste € 50.000 de marktconformiteit van kosten wordt beoordeeld aan de hand van een transparantie, objectieve en niet-discriminatoire aanbestedingsprocedure, of een offerteprocedure waarbij ten minste drie offertes zijn aangevraagd. Kosten die niet marktconform zijn, komen niet voor subsidie in aanmerking.

Deze eis van marktconformiteit geldt zowel voor werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus die zelf een subsidieaanvraag indienen bij de minister als werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus die hun scholingskosten declareren bij een collectief waaraan subsidie is verleend op grond van de SLIM-regeling. Het is dan ook de verantwoordelijkheid van het collectief om bij het vergoeden van dergelijke scholingskosten erop toe te zien dat de betreffende scholing marktconform is ingekocht. Indien een collectief zelf scholing inkoopt, zal het collectief ook ervoor moeten zorgen dat dit op marktconforme wijze gebeurt.

Collectieven krijgen daarnaast op grond van artikel 3.8, tweede lid, een forfaitaire tegemoetkoming van 15 procent van het vastgestelde subsidiebedrag voor de uitvoeringskosten, waaronder het bijhouden van de verplichte administratie, die zij maken in het kader van de uitvoering van de activiteiten waarvoor aan het collectief een subsidie is verleend. Over deze kosten hoeft een collectief geen afzonderlijke verantwoording af te leggen. Wel geldt ook voor de uitvoeringskosten dat als er gebruik wordt gemaakt van externe opdrachtverlening, dit op een marktconforme wijze moet gebeuren. Als een collectief bijvoorbeeld een externe partij inhuurt om de administratie bij te houden die is verbonden aan de subsidie of om de scholingskosten van werkgevers of geregistreerde gastouderbureaus te vergoeden, dan zal het collectief zich hierbij moeten houden aan de eerdergenoemde eis van marktconformiteit. Dit houdt in dat als een opdracht wordt uitgezet met een waarde van ten minste € 50.000, het collectief een aanbestedings- of offerteprocedure zal moeten volgen. Bij de accountantscontrole zal worden getoetst of een aanbesteding- of offerteprocedure heeft plaatsgevonden bij collectieve aanvragen.

Het voorgaande geldt ook voor de inschakeling van een accountant voor het afgeven van de voor de subsidie vereiste controleverklaring, waar op grond van de SLIM-regeling een tegemoetkoming van € 3.000 voor wordt verstrekt.

Bemiddelingsmogelijkheid

Het is mogelijk dat opleiders scholing aanbieden die vergelijkbaar is met de scholing in het ontwikkelpad, maar die daar niet in is opgenomen. Opleiders die van mening zijn vergelijkbare scholing aan te bieden, kunnen de partijen die een erkend ontwikkelpad hebben vastgesteld vragen om de scholing in het ontwikkelpad op te nemen. Deze kan dan, na erkenning van het gewijzigde ontwikkelpad, tevens in aanmerking komen voor subsidie. Het ontwikkelpad kan vier keer per jaar worden gewijzigd.

Mochten de partijen die het ontwikkelpad hebben vastgesteld de scholing hierin niet willen opnemen, dan kan de minister bemiddelen om de scholing alsnog opgenomen te krijgen in het ontwikkelpad. Voor bemiddeling dient de opleider een onderbouwd verzoek in bij de minister. Met deze procedure is er voor opleiders die actief zijn in de betreffende sectoren een gelijk speelveld.

Verwerking van persoonsgegevens

In het kader van de verstrekking van subsidies op grond van het nieuwe hoofdstuk 3 van de SLIM-regeling zullen persoonsgegevens worden verwerkt.

Hierbij gaat het allereerst om contactgegevens van de contactpersoon of -personen van een subsidieaanvrager. In het geval van een collectief dat de vorm heeft van een bij overeenkomst vastgelegd samenwerkingsverband, zullen dit de contactgegevens zijn van de contactpersoon of -personen van de hoofdaanvrager. Contactgegevens zijn in ieder geval nodig om contact te kunnen onderhouden met de subsidieaanvrager over de afhandeling van de aanvraag tot subsidieverlening en het verzoek tot vaststelling hiervan. Deze gegevens kunnen ook, indien noodzakelijk, terugkomen in de correspondentie die in dit verband zal worden verstuurd, waaronder de uiteindelijke beslissing op de subsidieaanvraag respectievelijk het verzoek tot vaststelling.

Daarnaast zullen contactgegevens worden verwerkt van de contactpersoon of -personen van de organisaties die overeenkomstig artikel 3.6 een aanvraag om erkenning van een ontwikkelpad hebben ingediend of een verzoek om intrekking van een erkenning. Ook in het geval van de bemiddelingsprocedure, beschreven in artikel 3.7, zullen contactgegevens worden verwerkt van de contactpersonen van de bij die procedure betrokken partijen. De verwerking van contactgegevens dient in beide gevallen hetzelfde doel als bij de subsidieverstrekking, namelijk om contact te kunnen onderhouden met de relevante partijen over de procedure. Ook hier kunnen de contactgegevens terugkomen in de correspondentie die in dit verband wordt verstuurd.

Bij de bemiddelingsprocedure zal er overleg plaatsvinden tussen de minister en de partijen die een erkend ontwikkelpad hebben vastgesteld. Als van dit overleg een schriftelijk verslag wordt opgesteld, dan zullen hier ook persoonsgegevens in voorkomen, te weten van de bij het overleg aanwezige personen. Dit is noodzakelijk om bijvoorbeeld eventuele gemaakte afspraken terug te kunnen voeren tot de persoon met wie deze zijn gemaakt.

Verder zullen subsidieaanvragers en -ontvangers een drietal gegevens moeten bijhouden en verstrekken van iedere persoon die de scholing waarvoor subsidie is aangevraagd heeft gevolgd, volgt of zal volgen. Dit zijn diens naam, geboortedatum en het Burgerservicenummer (BSN).

De geboortedatum wordt gebruikt om te bepalen of degene die de scholing volgt, heeft gevolgd of zal volgen een begunstigde is in de zin van artikel 3.1. Personen

die de pensioengerechtigde leeftijd hebben bereikt zijn namelijk geen begunstigde als bedoeld in dat artikel. Dit geldt tevens voor personen die nog onder de leerplicht of de kwalificatieplicht, bedoeld in de Leerplichtwet 1969, vallen. De kwalificatieplicht eindigt zodra iemand een startkwalificatie heeft behaald of de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt.

Het BSN mag op grond van artikel 46 van de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) alleen worden verwerkt ter uitvoering van de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer (Wabb), voor doeleinden bij de wet bepaald of in bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen.

Op grond van artikel 3, derde lid, van de Kaderwet SZW-subsidies mag de minister bij het verwerken van persoonsgegevens in het kader van subsidieverstrekking het BSN gebruiken met het oog op rapportage over en evaluatie van de besteding van subsidie.

De BSN's die de minister in het kader van de subsidieverstrekking op grond van hoofdstuk 3 zal ontvangen, zullen door hem in ieder geval worden gebruikt voor de doelen in artikel 3, derde lid, van de Kaderwet SZW-subsidies. De in dat kader verrichte verwerkingen van het BSN voldoen daarmee aan de eis in artikel 46 van de UAVG.

Het BSN wordt door de minister ook gebruikt bij de verlening en vaststelling van subsidies. Individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus leveren de BSN's van de personen die de scholing waarvoor subsidie wordt aangevraagd volgen, hebben gevolgd of zullen volgen aan bij de subsidieaanvraag. De minister gebruikt deze BSN's vervolgens om te voorkomen dat subsidie wordt verleend voor een scholing die is bedoeld voor een begunstigde, terwijl voor die scholing ten behoeve van diezelfde begunstigde al eens subsidie is verstrekt.

De naam en de geboortedatum van de begunstigde worden in dit verband ook gebruikt als een extra controle en om te voldoen aan artikel 12 van de Wabb. In dat artikel is de verplichting voor gebruikers van het BSN opgenomen om bij het verwerken van persoonsgegevens zich ervan te vergewissen dat het BSN betrekking heeft op de persoon wiens gegevens worden verwerkt. De hiervoor genoemde gegevens zullen voorts in de beschikking tot subsidieverlening worden opgenomen en bij de vaststelling van de subsidie worden gebruikt om te controleren of de in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen personen aan de gesubsidieerde scholing hebben deelgenomen.

Collectieven hoeven nog geen BSN's aan te leveren op het moment dat zij een subsidieaanvraag indienen, aangezien zij op het moment van aanvraag nog niet precies (hoeven te) weten wie de scholing gaan volgen. Wel zullen zij de BSN's van de personen die de gesubsidieerde scholing volgen, hebben gevolgd of zullen volgen in hun administratie moeten vastleggen. Dit is nodig, omdat zij deze bij het verzoek tot vaststelling van de subsidie aan de minister moeten verstrekken. De minister gebruikt deze BSN's vervolgens voor hetzelfde doel als in de vorige alinea beschreven: het voorkomen van dubbelfinanciering. Tegelijkertijd zal de minister ook in dit geval de naam en de geboortedatum van de betreffende personen verwerken als extra controle en om te voldoen aan artikel 12 van de Wabb.

De grondslag voor de verwerking van het BSN in artikel 3, derde lid, van de Kaderwet SZW-subsidies heeft geen betrekking op het nemen van beslissingen in individuele gevallen.³ De minister kan, anders gezegd, deze grondslag niet

³ *Kamerstukken II 2005/06, 30614, nr. 5, p. 11.*

gebruiken bij het nemen van een besluit op een subsidieaanvraag of tot vaststelling van een verleende subsidie. De in de vorige alinea's beschreven verwerkingen van het BSN in het kader van de verlening en de vaststelling van subsidie vinden daarom plaats op grond van artikel 10 van de Wabb. Op grond van dat artikel mogen overheidsorganen in de zin van de Wabb, waaronder de minister, het BSN verwerken in het kader van de uitvoering van hun taak. Deze taak is in dit geval de verlening en vaststelling van subsidies op grond van hoofdstuk 3 van de SLIM-regeling.

Het bijhouden en aan de minister verstrekken van BSN's door subsidieaanvragers en -ontvangers moet ook in lijn zijn met artikel 46 van de UAVG. Daar is in dit geval sprake van, omdat deze verwerkingen van het BSN plaatsvinden voor de uitvoering van een taak door de minister, te weten subsidieverstrekking op grond van hoofdstuk 3 van de SLIM-regeling. In dat kader verwerkt hij, op grond van artikel 10 van de Wabb en de SLIM-regeling, het BSN. Daarnaast zijn subsidieontvangers op grond van artikel 3, vierde lid, van de Kaderwet SZW-subsidies gehouden om de BSN's van de personen die scholing volgen, hebben gevolgd of zullen volgen aan te leveren voor het in artikel 3, derde lid, van de Kaderwet SZW-subsidies beschreven doel.

Tot slot zullen er persoonsgegevens voorkomen in de verklaringen of bewijzen van accreditatie van een landelijke werkgeversorganisatie dan wel een organisatie die wordt bestuurd door ten minste een landelijke werkgeversorganisatie, en de bewijzen van steunbetuiging, bedoeld in artikel 3.6, derde lid, die alle kunnen worden gebruikt om een branchewaardering aan te tonen en bij een aanvraag tot erkenning van een ontwikkelpad moeten worden gevoegd. Het zal hierbij gaan om de gegevens van de persoon of personen die deze documenten hebben opgesteld en/of ondertekend. De verwerking van deze gegevens door de minister als onderdeel van een aanvraag tot erkenning van een ontwikkelpad is noodzakelijk om te verzekeren dat het betreffende document is opgesteld en ondertekend door personen die bevoegd zijn om namens de achterliggende partij of partijen te handelen.

De grondslag in de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG) voor de verwerkingen van persoonsgegevens zoals beschreven in dit onderdeel, is artikel 6, eerste lid, onderdelen c en e van de AVG.

Misbruik en oneigenlijk gebruik

In algemene zin biedt de gekozen aanpak met aansluiting bij de scholing in de ontwikkelpaden die vanuit de sectoren zijn opgesteld en de vereiste NLQF-inschaling van scholing om subsidiabel te kunnen zijn heldere kaders om te komen tot een goed toetsbaar overzicht van subsidiabele scholing. En waarvan evident is dat het volgen van die scholing bijdraagt aan de mogelijkheden voor in- en doorstroom van deelnemers in maatschappelijk cruciale sectoren, ongeacht in welke sectoren de aanvragers actief zijn.

Ondanks dit heldere kader doen zich op verschillende aspecten risico's op misbruik en oneigenlijk gebruik voor. Ter voorkoming van misbruik en oneigenlijk gebruik zijn verschillende maatregelen genomen. Bij de selectie van deze maatregelen zijn de effecten op de doelmatigheid en doeltreffendheid van de uitvoering van de regeling, evenals de administratieve lasten voor de aanvrager afgewogen. De belangrijkste risico's hebben betrekking op de financiële aspecten. Allereerst is er het risico dat subsidie wordt verleend voor kosten die uiteindelijk niet zijn of

worden gemaakt, met daarbij het risico dat teveel bevoorschotte subsidie niet kan worden teruggevorderd. Daarnaast kan het subsidiëren van scholing een prijsopdrijvend effect hebben.

Er zijn verschillende beheersmaatregelen om te voorkomen dat de subsidieontvanger subsidie ontvangt zonder dat scholingskosten zijn gemaakt. Daarbij kan onderscheid worden gemaakt tussen individuele aanvragers en aanvragen van collectieven.

Bij een individuele aanvraag moet de aanvraag vergezeld gaan van een factuur en een betaalbewijs. Definitieve vaststelling vindt plaats na het startmoment van de scholing. In de steekproef die vóór de vaststelling plaatsvindt, kan bij de aanvrager het bewijs worden opgevraagd dat de scholing daadwerkelijk is gestart. De deelnemer aan de scholing verklaart dit na de start van de scholing; deze verklaring moet de aanvrager in zijn administratie hebben.

Collectieven ontvangen minimaal € 125.000 subsidie, waardoor verantwoording kan plaatsvinden aan de hand van een accountantsverklaring. Deze verklaring geeft duidelijkheid over welke scholingskosten daadwerkelijk zijn gemaakt.

Voor zowel de individuele als collectieve aanvragen geldt daarnaast op grond van de Kaderregeling een meldingsplicht. Op grond hiervan moet de subsidieontvanger het melden als geen of minder kosten worden gemaakt dan de kosten waarop de subsidieverlening is gebaseerd.

Het risico op niet-inbare terugvorderingen wordt bij aanvragen van collectieven gemitigeerd door 25% van de subsidie te bevoorschotten.

Er is tot slot een risico dat opleiders de prijzen van hun scholing verhogen vanwege de scholingssubsidie. Dit risico wordt op verschillende manieren gemitigeerd:

- door cofinanciering te vragen. Daarmee is er een prikkel om scholing prijsbewust in te kopen. Subsidieontvangers kunnen daarbij vanuit hun eerdere ervaringen met de kosten van de scholing, tegenwicht bieden aan (pogingen tot) prijsopdrijving.
- door bij opdrachten van meer van €50.000 te eisen dat deze marktconform worden ingekocht. Als meerdere offertes moeten worden gevraagd, zal er vanuit de marktwerking een prikkel zijn om reële prijzen te vragen (opleiders willen zich niet uit de markt prijzen).

Monitoring en evaluatie

Om de doelmatigheid en doeltreffendheid te onderzoeken, wordt de scholingssubsidie gemonitord en geëvalueerd. Hier wordt in 2025 mee gestart. De monitoring heeft vooral betrekking op het gebruik van de regeling en de financiële realisatie. De evaluatie richt zich op het vaststellen van de doeltreffendheid en effecten van de regeling. Voor de evaluatie kunnen persoonsgegevens van de deelnemers gebruikt worden. De monitoring en de evaluatie van de voorliggende scholingssubsidie vindt afzonderlijk plaats van de evaluatie en monitoring van de activiteiten die op grond van in hoofdstuk 2 met subsidie worden uitgevoerd.

Reacties/advies en internetconsultatie

PM

Budgettaire consequenties en regeldruk

Budget SLIM scholen

(mln euro)	2025	2026	2027
	30	23,3	20,5

Uitvoeringskosten

PM

Administratieve last en regeldrukkosten

PM, passage toevoegen na ATR-toets

Toepassing Caribisch Nederland

Deze regeling wordt niet van toepassing voor Caribisch Nederland, omdat daar de fiscale scholingsaftrek op grond van de Wet inkomstenbelasting BES nog van kracht is.

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdelen A tot en met U, W, X en Y

De subsidiëring van scholing dient andere doelen dan de subsidiëring van de activiteiten die op grond van de SLIM-regeling al voor subsidie in aanmerking kwamen. Daarnaast zijn de uiteindelijke begunstigden bij beide vormen van subsidiëring anders. Bij subsidie die wordt verstrekt voor scholing zijn dit werkenden, ongeacht waar zij werken, en werkzoekenden. Een subsidie voor de bestaande activiteiten in de SLIM-regeling komt ten goede aan werkenden in een onderneming of de onderneming zelf. Ook zijn de partijen waaraan subsidie kan worden verstrekt anders. In het geval van de subsidiëring van scholing wordt de subsidie verstrekt aan een werkgever, een geregistreerd gastouderbureau of een collectief. Voor de bestaande activiteiten in de SLIM-regeling wordt de subsidie verstrekt aan ondernemingen en samenwerkingsverbanden waaraan ten minste twee mkb-ondernemingen deelnemen. Verder wordt er bij de subsidiëring van scholing gewerkt met ontwikkelpaden die door de minister zijn erkend op grond van de SLIM-regeling. Voor de overige subsidiabele activiteiten in de SLIM-regeling heeft deze erkenning geen betekenis. Er is daarom gekozen om de subsidiëring van scholing onder te brengen in een apart hoofdstuk in de SLIM-regeling en de bestaande structuur van de SLIM-regeling te herzien. De aanpassingen in de bestaande structuur zijn doorgevoerd met de wijzigingen in deze onderdelen van artikel I.

De SLIM-regeling bestaat nu uit vier in plaats van zes hoofdstukken. Het eerste hoofdstuk van de SLIM-regeling bevat bepalingen die van toepassing zijn op alle subsidiabele activiteiten van de SLIM-regeling. In het tweede hoofdstuk is de subsidiëring geregeld van activiteiten die al in aanmerking kwamen voor subsidie op grond van de SLIM-regeling. De bepalingen in het oude eerste hoofdstuk van de SLIM-regeling die alleen relevant zijn voor deze subsidies, zijn nu ondergebracht in paragraaf 1 van het nieuwe hoofdstuk 2. De oude hoofdstukken 2 tot en met 5 van de SLIM-regeling zijn nu de paragrafen 2 tot en met 5 van het nieuwe hoofdstuk 2. In het derde hoofdstuk is de subsidiëring van scholing geregeld. Op de artikelen in dit hoofdstuk wordt nader ingegaan in de artikelsgewijze toelichting bij artikel I, onderdeel V. Tot slot bevat het nieuwe hoofdstuk 4 de slotbepalingen die voorheen in hoofdstuk 6 van de SLIM-regeling waren opgenomen. Deze artikelen zijn inhoudelijk niet gewijzigd.

Naast een nieuwe hoofdstukindeling is ook de bestaande nummering van de SLIM-regeling gewijzigd. In de nummering van de artikelen in de SLIM-regeling wordt nu een koppeling gemaakt met de hoofdstukken waar de artikelen onderdeel van uitmaken. In de bestaande artikelen, waaronder de bijlagen, zijn de verwijzingen naar hoofdstukken en artikelen aangepast, zodat deze in lijn zijn met de nieuwe hoofdstukindeling en artikelnummering.

In artikel 1.1 van het nieuwe eerste hoofdstuk zijn begripsbepalingen opgenomen die voor de hele SLIM-regeling gelden. De begrippen die zijn opgenomen in artikel 1.1 kwamen eerder ook al voor in de SLIM-regeling.

Naast de algemene begripsbepalingen in artikel 1.1 hebben de nieuwe hoofdstukken 2 en 3 elk een eigen artikel met begripsbepalingen, die alleen relevant zijn voor de subsidies die op grond van het betreffende hoofdstuk worden verstrekt.

Onderdeel V

Dit onderdeel bevat het nieuwe hoofdstuk dat ziet op de verstrekking van subsidie voor scholing. Zoals eerder toegelicht, is ervoor gekozen om deze subsidiëring onder te brengen in een apart hoofdstuk, omdat de systematiek hiervan afwijkt van de reeds bestaande systematiek. Net als bij subsidies die worden verstrekt op grond van hoofdstuk 2, is ook op de verstrekking van subsidies op grond van dit hoofdstuk de Kaderregeling subsidies OCW, SZW en VWS (verder: Kaderregeling) van toepassing.

Artikel 3.1

In artikel 3.1 zijn begripsbepalingen opgenomen die alleen voor dit hoofdstuk gelden.

Het begrip 'begunstigden' verwijst naar de personen voor wie de gesubsidieerde scholing is bedoeld en die deze scholing volgen of hebben gevolgd. Het gaat hierbij om werkenden en werkzoekenden die niet meer onder de leerplicht vallen en de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt.

Leerplichtige jongeren kunnen geen gebruik maken van de scholingssubsidie. Zij zijn verplicht zich in te schrijven bij een school en die school ook geregeld te bezoeken. Dit geldt weliswaar ook voor kwalificatieplichtige jongeren, maar in uitzonderlijke gevallen kan het voor kwalificatieplichtige jongeren passender zijn om zich verder te ontwikkelen tijdens het werk in plaats van het volgen van een initiële voltijdsopleiding. Bijvoorbeeld als een diplomagerichte mbo-opleiding voor de betreffende jongere vooralsnog niet haalbaar blijkt te zijn. Daarom kan de scholingssubsidie wel worden ingezet voor kwalificatieplichtige jongeren. Bij deze individuele afweging is altijd de leerplichtambtenaar van de gemeente betrokken.

Bij werkenden gaat het om een ieder die betaalde arbeid verricht. Dit kunnen ook zelfstandigen zijn. Het maakt hierbij niet uit of de werkende werkzaam is in een beroepsgroep die behoort tot een maatschappelijk cruciale sector of in een andere beroepsgroep.

De verstrekking van subsidies op grond van dit hoofdstuk van de SLIM-regeling is bedoeld om de instroom, doorstroom of het overstappen van werkenden en werkzoekenden in dan wel naar beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale

sectoren te vergroten. De begripsbepaling 'beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren' bakent af om welke beroepsgroepen het in dit geval gaat. De beroepsklassen waar in de begripsomschrijving naar wordt verwezen zijn, net als de beroepsgroepen, uitgezonderde beroepen en een deel van de los genoemde beroepen die zijn opgenomen in bijlage II bij de regeling, afkomstig uit de Beroepenindeling ROA-CBS 2014 van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS), die door het CBS wordt gebruikt in statistieken over de (beroeps)bevolking.

Subsidies op grond van dit hoofdstuk kunnen onder meer worden aangevraagd door collectieven. In artikel 3.1 is een begripsbepaling van dit begrip opgenomen. Een collectief kan een losstaand O&O-fonds zijn⁴, maar het kan ook, net als bij samenwerkingsverbanden als bedoeld in het vernummerde hoofdstuk 2 van de SLIM-regeling, een bij overeenkomst vastgelegde samenwerking tussen bepaalde partijen zijn.

Slechts een selecte groep partijen kan onderdeel uitmaken van een collectief dat de vorm van een samenwerkingsverband heeft. Dit zijn werkgeversverenigingen en werknemersverenigingen die een band hebben met een of meer beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren, een koepelorganisatie, O&O-fondsen, de colleges van burgemeester en wethouders van de centrumgemeenten van arbeidsmarktregio's en de gedeputeerde staten van provincies. Een collectief zal ten minste moeten bestaan uit een werkgeversvereniging en een werknemersvereniging dan wel een O&O-fonds of koepelorganisatie en een van de hiervoor genoemde partijen. Verder geldt dat de gedeputeerde staten van een provincie alleen deel kan nemen aan het samenwerkingsverband indien er ten minste een college van burgemeester en wethouders van een centrumgemeente deelneemt.

Het begrip 'geregistreerd gastouderbureau' is opgenomen om te verduidelijken dat alleen gastouderbureaus die overeenkomstig de Wet kinderopvang zijn geregistreerd in het landelijk register kinderopvang, subsidie kunnen aanvragen op grond van deze regeling. Een geregistreerd gastouderbureau zal in de praktijk deze subsidie aanvragen voor (aanstaande) gastouders die bij het gastouderbureau zijn aangesloten.

Naast scholing die is erkend door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, zoals mbo-, hbo- en wo-opleidingen, bestaat er ook scholing die buiten deze erkenningsstructuur valt. Deze scholing wordt in dit hoofdstuk van de SLIM-regeling aangeduid als 'non-formele scholing'. Voor de definitie van dit begrip is aangesloten bij het soortgelijke begrip 'non-formele opleiding' in de Wet NLQF. Voorbeelden van non-formele opleidingen zijn kortdurende cursussen en trainingen en vakgerichte opleidingen die door branches worden verzorgd. Non-formele opleidingen worden doorgaans verzorgd door private opleiders, maar ook bekostigde onderwijsinstellingen kunnen, in het kader van contractonderwijs, non-formele opleidingen aanbieden.

Voor de begripsomschrijving van O&O-fonds wordt aangesloten bij de definitie uit de Tijdelijke maatwerkregeling duurzame inzetbaarheid en eerder uittreden. Die definitie is iets ruimer dan de bestaande definitie van O&O-fonds in de SLIM-regeling die nu in hoofdstuk 2 wordt gebruikt.

⁴ Waar in het vervolg van deze regeling O&O-fonds staat, wordt ook A&O-fonds bedoeld.

Het ontwikkelpad neemt een centrale rol in bij de verstrekking van subsidies op grond van dit hoofdstuk. Uit ontwikkelpaden komt namelijk de scholing voort die op grond van dit hoofdstuk voor subsidie in aanmerking komt, voor zover ook wordt voldaan aan de overige voorwaarden die in dit hoofdstuk zijn gesteld. De begripsomschrijving van het begrip 'ontwikkelpad' bevat de elementen waaraan een ontwikkelpad moet voldoen om als een ontwikkelpad in de zin van deze regeling te worden gekwalificeerd. In artikel 3.6 zijn verschillende eisen opgenomen waar een Ontwikkelpad aan moet voldoen om een erkenning te kunnen krijgen. Voor de duidelijkheid wordt opgemerkt dat de uiteindelijke visuele weergave van het Ontwikkelpad niet alle details, zoals KVK-nummers, hoeft te bevatten die in dat artikel zijn opgenomen. Dergelijke gegevens worden aangeleverd en worden in het 'bronbestand' opgenomen.

Artikel 3.2

Op de verstrekking van subsidies op grond van dit hoofdstuk is de Kaderregeling subsidies OCW, SZW en VWS (verder: Kaderregeling) van toepassing. Met dit artikel worden echter twee artikelen van de Kaderregeling uitgezonderd. De artikelen 3.1 en 7.1 zijn niet van toepassing, omdat de formulieren waarmee een subsidie op grond van dit hoofdstuk kan worden aangevraagd en een aanvraag tot vaststelling van een verleende subsidie kan worden gedaan, niet worden bekendgemaakt op de website www.rijksoverheid.nl, maar de website www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Artikel 3.3

Dit artikel beschrijft het doel van de subsidies die worden verstrekt op grond van dit hoofdstuk.

Artikel 3.4

In dit artikel zijn de partijen opgenomen die subsidie kunnen aanvragen op grond van dit hoofdstuk. In het geval van werkgevers hoeft er geen sprake te zijn van een werkgever die personen tewerkstelt in beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren. Een werkgever kan daarnaast ook subsidie aanvragen voor scholing die is bedoeld voor personen die niet voor hem werkzaam zijn of voor werkzoekenden.

Wat betreft de collectieven is bij de begripsbepaling reeds toegelicht wat moet worden verstaan onder een collectief.

Artikel 3.5

Artikel 3.5 regelt welke activiteiten subsidiabel zijn op grond van dit hoofdstuk van de SLIM-regeling.

Welke scholing subsidiabel is, wordt voor een belangrijk deel bepaald door de opname van de scholing in een door de minister erkend ontwikkelpad dat voor het merendeel betrekking heeft op beroepsgroepen in een maatschappelijk cruciale sector. Hiervan is sprake als de functies in het ontwikkelpad voor het merendeel functies zijn die behoren tot een of meer van de beroepsgroepen of beroepen in bijlage II bij de SLIM-regeling.

Niet elke scholing die is opgenomen in een ontwikkelpad is subsidiabel. Zo is een scholing allereerst slechts subsidiabel als deze op het moment van inkoop in een ontwikkelpad als hiervoor bedoeld is opgenomen. Verder is scholing die is opgenomen in een erkend ontwikkelpad als hiervoor bedoeld, maar verplicht is om

bepaalde arbeid te kunnen blijven verrichten, uitgesloten van subsidie. Daarnaast zijn alleen de volgende typen scholing subsidiabel:

1. Mbo-opleidingen in de beroepsbegeleidende of derde leerweg;
2. Onderdelen van een mbo-opleiding als bedoeld in onderdeel 1, indien deze onderdelen kunnen worden afgerond met een certificaat of mbo-verklaring;
3. Hbo- en wo-opleidingen die deeltijds of duaal zijn ingericht; en
4. Non-formele scholing met een branchewaardering waarvoor een NLQF-niveau is vastgesteld dat ten minste op het niveau van de bijbehorende functie dan wel specialisatie in het ontwikkelpad ligt.

Wat onder een branchewaardering moet worden volstaan, volgt uit het derde lid van artikel 3.6, dat gaat over de erkenning van Ontwikkelpaden. In de toelichting bij dat artikel wordt hier nader op ingegaan.

NLQF is een kwalificatieraamwerk voor het inschalen van opleidingen. Een NLQF-niveau geeft het niveau van een opleiding aan. Opleidingen die door de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap zijn erkend, zoals mbo- en hbo-opleidingen, hebben een door de minister aangewezen niveau. Zo heeft een mbo 4-opleiding NLQF-niveau 4 en heeft een hbo-bacheloropleiding NLQF-niveau 6.

Non-formele scholing heeft in beginsel geen NLQF-niveau, maar deze kan op grond van artikel 3.1, eerste lid, van de Wet NLQF op aanvraag in het NLQF worden ingeschaald. Het Nationaal coördinatiepunt NLQF beoordeelt dergelijke aanvragen en stelt, als wordt voldaan aan de aanvraagvoorwaarden, een NLQF-niveau vast voor de non-formele scholing. Een non-formele scholing waarvoor een NLQF-niveau is vastgesteld, is subsidiabel, als ook wordt voldaan aan de overige eisen die artikel 3.5, tweede lid, stelt.

Een subsidieaanvrager kan geen subsidie krijgen voor een scholing die volledig wordt bekostigd op grond van wet- en regelgeving. Dit houdt in dat als op grond van wet- en regelgeving de kosten van een scholing volledig ten laste komen van de overheid, deze scholing niet voor deze scholingssubsidie in aanmerking.

Een subsidieaanvrager kan daarnaast alleen subsidie krijgen voor een scholing, als de scholing wordt of is gevolgd door een begunstigde en de begunstigde deze scholing gratis kan volgen of heeft kunnen volgen.

Tot slot geldt voor individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus nog de eis dat de scholing waarvoor subsidie wordt aangevraagd niet mag zijn gestart nog voor de dag van inwerkingtreding van deze regeling. Tegelijkertijd mag de scholing niet later starten dan uiterlijk 13 weken na sluiting van het aanvraagtijdvak waarin subsidie voor de scholing is aangevraagd. Deze eis geldt niet voor collectieven, omdat aan hen subsidie wordt verleend voor het nog inkopen van scholing of het vergoeden van scholingskosten. Individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus krijgen subsidie voor scholing die al door hen is ingekocht.

Op grond van het derde lid kan tot 1 mei 2026 onder voorwaarden ook subsidie worden verstrekt voor non-formele scholing waarvoor nog geen NLQF-niveau is vastgesteld. Deze scholing is tot de genoemde datum toch subsidiabel als de aanbieder van de scholing een aanvraag als bedoeld in artikel 3.1 van de Wet NLQF heeft ingediend, het Nationaal coördinatiepunt NLQF (NCP NLQF), genoemd

in de Wet NLQF, heeft geoordeeld dat die aanvraag volledig is (ofwel dat sprake is van een beoordeelbaar dossier) en wordt voldaan aan de eisen in het tweede lid, onderdelen a, b en d tot en met f, en, voor zover van toepassing, g.

Om ervoor te zorgen dat iedereen kan nagaan welke scholing op grond van deze regeling voor subsidie in aanmerking komt, schrijft het vierde lid voor dat de minister deze scholing in de vorm van een scholingspakket bekendmaakt op www.rijksoverheid.nl en www.leeroverzicht.nl. Het gaat hierbij om scholing die in zijn algemeenheid voor subsidie in aanmerking komt. Dit is scholing die voldoet aan de eisen in het tweede lid, onderdelen a tot en met e, en, voor zover van toepassing, het derde lid. Of in een concreet geval voor een bepaalde scholing ook daadwerkelijk subsidie wordt verstrekt, hangt af van de vraag of wordt voldaan aan de overige voorwaarden in de regeling, waaronder de eisen in het tweede lid, onderdelen f en g van dit artikel.

Artikel 3.6

Artikel 3.6 gaat over de erkenning van ontwikkelpaden. Als de minister een ontwikkelpad erkent overeenkomstig dit artikel, dan kan dat, afhankelijk van het ontwikkelpad, tot gevolg hebben dat bepaalde scholing die daarin is opgenomen voor subsidie in aanmerking komt. De erkenning van een ontwikkelpad en het afwijzen van een erkenning is in dat geval een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht waartegen bezwaar en beroep openstaat.

In de aanhef van het eerste lid staat de bevoegdheid van de minister om op aanvraag ontwikkelpaden te erkennen. Een aanvraag om erkenning kan alleen worden ingediend door een werkgevers- en een werknemersvereniging in gezamenlijkheid.

De onderdelen a tot en met d van het eerste lid bevatten de eisen voor erkenning waaraan moet worden voldaan.

De eerste eis is dat het ontwikkelpad tot stand moet zijn gekomen met medewerking van de minister. Dit houdt in dat hij een rol moet hebben gehad bij de totstandkoming van het ontwikkelpad. Welke rol dit precies is, kan per ontwikkelpad verschillen. Van belang is echter dat de minister op zijn minst de gelegenheid moet hebben gehad om zich uit te spreken over het ontwikkelpad of bepaalde onderdelen hiervan.

Een ontwikkelpad is een product van een bepaalde sector dat bedoeld is als hulpmiddel voor de instroom in en doorstroom binnen de sector en de overstappen naar andere sectoren. Het is dan ook belangrijk dat het ontwikkelpad wordt vastgesteld door partijen die zowel de werkgevers als de werknemers in de sector vertegenwoordigen. Om deze reden is de tweede eis dat het ontwikkelpad moet zijn vastgesteld door werkgevers- en werknemersverenigingen die behoren tot de sector waarop het ontwikkelpad betrekking heeft.

In onderdeel c van het eerste lid staan vier eisen die gaan over de scholing die in een ontwikkelpad is opgenomen. De eerste van deze vier eisen luidt dat de scholing in het ontwikkelpad bijdraagt aan de doelen van het ontwikkelpad (instroom, doorstroom, overstappen) en daarmee aan de aanpak van krapte. Dit betekent tevens dat bijscholing om de functie (beter) te kunnen blijven uitoefenen geen onderdeel kan zijn van een ontwikkelpad. De tweede eis luidt dat de scholing qua inhoud en niveau past bij de functies of specialisaties die in het ontwikkelpad

zijn opgenomen. De derde eis zegt dat de scholing praktijkgericht is en te combineren is met werken in een betaalde baan. Deze beide eisen dragen bij aan de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt van de begunstigen. De vierde eis ziet op het type scholing: de scholing in het ontwikkelpad moet bestaan uit een of meer van de vijf soorten scholing die worden genoemd in onderdeel c. Dit zijn:

1. Mbo-opleidingen in de beroepsbegeleidende of derde leerweg;
2. Onderdelen van een mbo-opleiding als bedoeld in onderdeel 1, indien deze onderdelen kunnen worden afgerond met een certificaat of mbo-verklaring;
3. Hbo- en wo-opleidingen die deeltijds of duaal zijn ingericht; en
4. Non-formele scholing met een branchewaardering waarvoor een NLQF-niveau is vastgesteld dat ten minste op het niveau van de bijbehorende functie in het ontwikkelpad ligt;
5. Andere non-formele scholing met een branchewaardering.

Met deze vierde eis wordt aldus gewaarborgd dat alleen overheidserkende en door de sector gewaardeerde scholing onderdeel kan uitmaken van een ontwikkelpad. Dit om de waarde van de scholing op de arbeidsmarkt te waarborgen en daarmee bij te dragen aan de duurzame inzetbaarheid van werkenden.

De soorten scholing, genoemd in de punten 1 tot en met 4, zijn dezelfde soorten scholing als die op grond van artikel 3.5 voor subsidie in aanmerking komen, voor zover ook aan de overige voorwaarden uit dat artikel wordt voldaan. De non-formele scholing zonder NLQF-inschaling is alleen tijdelijk subsidiabel overeenkomstig het derde lid van artikel 3.5.

De laatste eis die wordt gesteld aan de erkenning van een ontwikkelpad door de minister, is dat het ontwikkelpad ten minste de in onderdeel d genoemde informatie moet bevatten over elk van de scholingen die in het ontwikkelpad zijn opgenomen. In het ontwikkelpad zal naast de naam van de scholing ook het type scholing moeten zijn vermeld. Het type scholing zal daarbij moeten zijn aangeduid als 'mbo', 'hbo', 'wo' of 'non-formeel'. In het geval van een mbo-scholing zal daarbij moeten worden vermeld of het gaat om een volledige scholing of een onderdeel daarvan.

Naast de naam en het type scholing, zal in het geval van mbo-, hbo- en wo-opleidingen en onderdelen daarvan ook de opleidingscode van de betreffende scholing in het ontwikkelpad moeten zijn opgenomen. De opleidingscode is de uit vijf tekens bestaande code die is geregistreerd in de Registratie instellingen en opleidingen. Deze code duidt op de OCW-erkenning van de betreffende scholing en is de opvolger van de oude Crebo- en Croho-codes.

In het geval van non-formele scholing dient bepaalde informatie over de aanbieder van de scholing in het ontwikkelpad aanwezig te zijn. Dit is dan ofwel de naam en het nummer waarmee de aanbieder van de scholing in het Handelsregister is geregistreerd ofwel de naam en het instellingsnummer van de opleider. Het instellingsnummer is het nummer van de aanbieder van de scholing dat is geregistreerd in de Registratie instellingen en opleidingen. Daarnaast zal bij non-formele scholing het registratienummer van de scholing in de Registratie instellingen en opleidingen in het ontwikkelpad moeten zijn opgenomen. Het registratienummer is een uniek nummer dat door de Registratie instellingen en opleidingen wordt aangemaakt bij het registreren van een scholing. Tot slot zal in het ontwikkelpad moeten zijn aangegeven waar de branchewaardering voor de scholing uit bestaat.

Het tweede lid schrijft voor dat bij de aanvraag tot erkenning van een ontwikkelpad gebruik moet worden gemaakt van het aanvraagformulier dat de minister ter beschikking heeft gesteld. Dit formulier is overeenkomstig artikel 1.2 bekendgemaakt op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl. Bij de aanvraag zal een specificatie moeten worden gevoegd waaruit blijkt dat de scholing qua inhoud en niveau past bij de functies en specialisaties in het ontwikkelpad, praktijkgericht is en te combineren is met werken in een betaalde baan, overeenkomstig het door de minister vastgestelde model. Dit model is tevens bekendgemaakt op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Het derde lid stelt een aanvullende eis aan de aanvraag indien in het ontwikkelpad non-formele scholing is opgenomen. Als dit het geval is, dan zal de aanvrager voor alle non-formele scholing in het ontwikkelpad moeten specificeren dat er sprake is van een branchewaardering. Het derde lid bevat de situaties waarin een scholing een branchewaardering heeft. Als de non-formele scholing is opgenomen in een cao die binnen de sector valt waarop het ontwikkelpad betrekking heeft of de scholing wordt aangeboden door een O&O-fonds of een ander opleidingsfonds dat handelt ten behoeve van werkenden in de sector waarop het ontwikkelpad betrekking heeft, dan kan de aanvrager ter onderbouwing van de branchewaardering volstaan met een verwijzing naar de betreffende collectieve arbeidsovereenkomst respectievelijk informatie van het relevante O&O-fonds of ander opleidingsfonds. Dit geldt tevens voor de verklaring of het bewijs, genoemd in onderdeel c: indien een dergelijk document op een publiek toegankelijke plaats is gepubliceerd, dan kan de aanvrager volstaan met een verwijzing naar het betreffende document.

Is het document echter niet als zodanig gepubliceerd, dan zal de aanvrager dit bij zijn aanvraag moeten voegen. Dit geldt tevens voor de bewijzen van steunbetuiging, genoemd in onderdeel d. Het model van de steunbetuiging waarnaar in dat onderdeel wordt verwezen, is door de minister bekendgemaakt op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Het vierde lid bevat de aanvraagtijdvakken waarin jaarlijks aanvragen tot erkenning van een (nieuw of gewijzigd) ontwikkelpad kunnen worden ingediend. In aanvulling op het eerste tijdvak tussen 1 en 15 januari 2025 zijn er jaarlijks vier tijdvakken waarin een aanvraag kan worden ingediend. Van een wijziging in het ontwikkelpad is sprake bij het toevoegen of verwijderen van functies of specialisaties uit het ontwikkelpad of bij het toevoegen of verwijderen van scholingen van opleiders.

Het vijfde lid voorziet in de bekendmaking van ontwikkelpaden die de minister heeft erkend. De ontwikkelpaden zullen zowel op www.rijksoverheid.nl als leeroverzicht.nl bekend worden gemaakt. Op beide websites zal, naast de erkende ontwikkelpaden ook, overeenkomstig artikel 3.5, vierde lid, de scholing te zien zijn die in zijn algemeenheid voor subsidie in aanmerking komt.

In het zesde lid zijn de gronden voor intrekking van een erkenning opgenomen. De intrekking van een erkenning in de genoemde situaties is een verplichting voor de minister. Er is, met andere woorden, geen ruimte voor de minister om de intrekking van een erkenning in deze situaties achterwege te laten.

De eerste grond voor intrekking is als een nieuw ontwikkelpad is erkend dat in de plaats treedt van een reeds erkend ontwikkelpad. Dit kan zich voordoen als de minister een helemaal nieuw ontwikkelpad erkent dat het oude, erkende ontwikkelpad vervangt, maar ook als er (beperkte) wijzigingen zijn aangebracht in een erkend ontwikkelpad. In dat geval zal degene die om erkenning van het ontwikkelpad heeft verzocht namelijk, ongeacht hoe groot de wijziging van het ontwikkelpad is, een aanvraag moeten indienen om het nieuwe, gewijzigde ontwikkelpad te laten erkennen. Zodra het nieuwe, gewijzigde ontwikkelpad is erkend, zal de erkenning van het oude ontwikkelpad worden ingetrokken.

De tweede grond voor intrekking is op verzoek van degene die heeft verzocht om erkenning van het erkende ontwikkelpad.

De derde en laatste grond voor intrekking is wanneer de minister verneemt dat een nieuw ontwikkelpad is vastgesteld dat in de plaats treedt van het erkende ontwikkelpad en degene die heeft verzocht om erkenning van het ontwikkelpad niet in de eerstvolgende aanvraagperiode, genoemd in het vierde lid, het vervangende ontwikkelpad heeft aangeboden voor erkenning. Met deze grond voor intrekking wordt gewaarborgd dat altijd de laatste versie van een ontwikkelpad erkend is. Dit is met name bij erkende ontwikkelpaden die betrekking hebben op een of meer beroepsgroepen in een maatschappelijk cruciale sector van belang, omdat (een deel van) de scholing die in deze ontwikkelpaden is opgenomen subsidiabel is.

Artikel 3.7

De uiteindelijke beslissing tot het opnemen van scholing in een ontwikkelpad en de vaststelling hiervan ligt bij werkgevers- en werknemersverenigingen die behoren tot de sector waarop het ontwikkelpad betrekking heeft. Als de minister een ontwikkelpad erkent, dan zal dat voor sommige ontwikkelpaden het gevolg hebben dat alle of bepaalde van de daarin opgenomen scholing subsidiabel wordt op grond van de SLIM-regeling. Om deze reden is het belangrijk dat alle aanbieders van scholing de kans krijgen om hun scholing in een erkend of nog te erkennen ontwikkelpad op te laten nemen indien deze, objectief gezien, qua aard en niveau past bij een of meer van de functies in het Ontwikkelpad en behoort tot de soorten scholing die op grond van artikel 3.5, tweede lid, onderdeel c, subsidiabel zijn.

Als de situatie zich voordoet dat scholing niet wordt opgenomen in een ontwikkelpad, maar volgens de aanbieder hiervan de scholing weldegelijk aan de voorwaarden voldoet die in artikel 3.6, eerste lid, onderdeel c, aan scholingen zijn gesteld, dan kan de aanbieder van de scholing zich op grond van artikel 3.7 wenden tot de minister met het verzoek om te bemiddelen. Dit zal de minister echter alleen doen ten aanzien van ontwikkelpaden die hij al heeft erkend. Dit vanwege het feit dat de erkenning van een ontwikkelpad ertoe kan leiden dat alle of bepaalde scholing in het ontwikkelpad subsidiabel wordt op grond van de SLIM-regeling.

Als een aanbieder van scholing bemiddeling wenst, zal die, op grond van het eerste en tweede lid, een verzoek hiertoe moeten indienen bij de minister. Dat verzoek moet allereerst vergezeld gaan van een verklaring waarom de scholing naar zijn oordeel voldoet aan het bepaalde in artikel 3.6, eerste lid, onderdeel c, en documenten die dit oordeel onderbouwen, indien beschikbaar. Dat betekent dat de aanbieder van een non-formele scholing onder andere moet bewijzen dat

sprake is van branchewaardering. Daarnaast moet schriftelijk bewijs worden bijgevoegd waaruit blijkt dat hij aan een of meer van de partijen die het ontwikkelpad hebben vastgesteld, een verzoek heeft gedaan om de scholing of scholingen waar het om gaat, op te laten nemen in het ontwikkelpad. Indien de aanbieder van scholing hierover beschikt, zal hij tevens een afwijzing van het verzoek afkomstig van een of meer van de hiervoor bedoelde partijen moeten overleggen.

Na ontvangst van het verzoek om bemiddeling zal de minister overeenkomstig het derde lid in overleg treden met de werkgevers- en werknemersverenigingen die het erkende ontwikkelpad hebben vastgesteld. Het doel van dit overleg is te achterhalen waarom de scholing niet is opgenomen in het ontwikkelpad en of alsnog tot opname van de scholing in het ontwikkelpad zou moeten worden overgegaan.

Het overleg kan twee uitkomsten hebben. Als overeenstemming wordt bereikt wordt de scholing alsnog toegevoegd aan het ontwikkelpad. De minister zal deze uitkomst mededelen aan de aanbieder van de scholing die het verzoek om bemiddeling bij hem heeft ingediend. De werkgevers- en werknemersverenigingen die het ontwikkelpad hebben vastgesteld zullen er tegelijkertijd voor moeten zorgen dat de scholing in het ontwikkelpad wordt opgenomen, dat dit wordt vastgesteld en in het eerstvolgende daarvoor bedoelde tijdvak een aanvraag tot erkenning van het gewijzigde ontwikkelpad wordt ingediend. De minister zal na ontvangst van deze aanvraag, ervan uitgaande dat aan alle voorwaarden voor erkenning wordt voldaan, het gewijzigde ontwikkelpad erkennen en de erkenning van het oude ontwikkelpad intrekken.

Als er geen overeenstemming wordt bereikt, zal de minister de werkgevers- en werknemersverenigingen die het erkende ontwikkelpad hebben vastgesteld voorzien van een advies. Dit omdat deze partijen bepalen welke scholing in het ontwikkelpad wordt opgenomen en verantwoordelijk zijn voor de vaststelling hiervan. De minister zal daarnaast aan de aanbieder van de scholing mededelen dat geen overeenstemming is bereikt.

Het is uiteindelijk aan de werkgevers- en werknemersverenigingen die het erkende ontwikkelpad hebben vastgesteld om te bepalen wat zij doen met het advies van de minister. Wel kan de minister op grond van het zesde lid besluiten om een gewijzigd/nieuw ontwikkelpad niet te erkennen als de scholing waar het bemiddelingsverzoek op zag niet daarin is opgenomen en de minister oordeelt dat de werkgevers- en werknemersverenigingen die het ontwikkelpad hebben vastgesteld de opname van de scholing redelijkerwijs niet achterwege hadden kunnen laten. De minister zal bij de indiener van het verzoek tot erkenning informatie opvragen om het voorgaande na te gaan. Een situatie waarin de werkgevers- en werknemersverenigingen de opname van een scholing in het ontwikkelpad, ondanks bemiddeling, redelijkerwijs achterwege kunnen laten, is bijvoorbeeld wanneer deze partijen de scholing en andere, soortgelijke scholing pas op een later moment willen toevoegen aan het ontwikkelpad, omdat er nader onderzoek nodig is naar de relevantie van de scholing voor de functies en specialisaties in het ontwikkelpad.

Artikel 3.8

In artikel 3.8 zijn de kosten opgenomen waarvoor op grond van dit hoofdstuk subsidie kan worden verstrekt. Ook volgt hieruit wat de hoogte van de subsidie zal

zijn en bevat dit artikel een bepaling met daarin een nadere voorwaarde in het geval externe opdrachten worden uitgezet bij de uitvoering van de subsidiabele activiteiten.

In het eerste lid zijn de kosten opgenomen die voor subsidie in aanmerking komen en waar alle aanvraaggerechtigden aanspraak op kunnen maken. Dit zijn allereerst de in een factuur opgenomen kosten van scholing als bedoeld in artikel 3.5. Naast deze kosten, kunnen ook de kosten van scholing die is gericht op verbetering van de taalbeheersing voor subsidie in aanmerking komen. Dit kan als deze scholing wordt ingezet in combinatie met een scholing als bedoeld in artikel 3.5 en de taalscholing nodig is voor het uitoefenen van de functie in het Ontwikkelpad waar de scholing toe behoort. Bijvoorbeeld omdat een goede beheersing van het Nederlands of kennis van specifieke Nederlandse begrippen (bijvoorbeeld technische of wetenschappelijke termen) nodig is voor bedoelde functie. Een subsidie voor taalscholing zonder dat ook scholing gericht op een functie in het Ontwikkelpad wordt gevolgd, is niet mogelijk. Daarnaast mogen de totale kosten voor taalscholing niet meer bedragen dan 50% van het totaal aan scholingskosten dat op grond van het eerste lid voor subsidie in aanmerking komt. Als hier toch sprake van is, dan wordt geen subsidie verstrekt voor het gedeelte van de kosten dat boven de 50% van het totaal aan scholingskosten uitkomt.

In het tweede lid zijn tegemoetkomingen opgenomen die in aanvulling op de subsidie voor de scholingskosten, bedoeld in het eerste lid, als subsidie aan collectieven worden verstrekt. Vanwege de kosten voor organisatie, coördinatie, financiële afhandeling en verantwoording over de inkoop vanuit het collectief, of de vergoeding aan werkgevers voor door hen gemaakte scholingskosten, ontvangt het collectief een opslag op ontvangen subsidie voor scholing. Daarnaast zal een collectief vanwege het minimumbedrag aan subsidie dat hij moet aanvragen bij de vaststelling van de subsidie een financieel verslag moeten overleggen. Een controleverklaring, opgesteld door een accountant, maakt verplicht onderdeel uit van dit verslag. Om deze redenen krijgt een collectief een toeslag van 15% op de kosten, bedoeld in het eerste lid, ter subsidiëring van overige gemaakte kosten en een tegemoetkoming van € 3.000 voor een controleverklaring.

Uit het derde lid volgt welk deel van de kosten, bedoeld in het eerste lid, als subsidie wordt verstrekt. De subsidiabele kosten, bedoeld in het eerste lid, worden niet in hun geheel als subsidie verstrekt aan de subsidieontvanger. De hoogte van de subsidie hangt af van het niveau van de scholing, bedoeld in artikel 3.5, waarvoor subsidie wordt aangevraagd. Bij een scholing met NLQF-niveau 1 of 2 bedraagt de subsidie 90% van de kosten, bedoeld in het eerste lid, terwijl bij scholingen met een hoger NLQF-niveau dit percentage 50% is. Dit subsidiepercentage geldt zowel voor de scholing, bedoeld in artikel 3.5, waarvoor subsidie wordt aangevraagd als de eventuele bijbehorende taalscholing, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b. De taalscholing volgt, anders gezegd, het subsidiepercentage van de bijbehorende hoofdscholing.

Onderdelen van een mbo-opleiding in de derde leerweg die kunnen worden afgerond met een certificaat of mbo-verklaring hebben geen eigen NLQF-niveau. In het derde lid is daarom bepaald dat voor dit type scholing moet worden uitgegaan van het NLQF-niveau van de mbo-opleiding waar de scholing onderdeel van uitmaakt. Voor keuzedelen waar een certificaat aan is verbonden geldt dat moet worden uitgegaan van het NLQF-niveau van de mbo-opleiding die (het

meest) past bij de functie of specialisatie in het ontwikkelpad waar de scholing toe behoort.

Het vierde lid is bedoeld voor de non-formele scholing waarvoor nog geen NLQF-niveau is vastgesteld en die op grond van artikel 3.5, derde lid, tijdelijk en onder de in dat lid genoemde voorwaarden voor subsidie in aanmerking komt. Omdat er voor deze scholing nog geen NLQF-niveau is vastgesteld, kan het derde lid niet onverkort worden toegepast op de kosten van deze scholing. Het vierde lid bepaalt daarom dat voor de toepassing van het derde lid moet worden uitgegaan van het NLQF-niveau dat is opgenomen in de aanvraag tot vaststelling van een NLQF-niveau.

Het vijfde lid is van toepassing als bij het maken van de kosten, bedoeld in het eerste en tweede lid, externe opdrachten zijn uitgezet. Voor elke opdracht die een waarde heeft van ten minste € 50.000 zal de subsidieontvanger moeten aantonen dat de kosten van de opdracht marktconform zijn. Dit zal de subsidieontvanger moeten doen aan de hand van een offerteprocedure waarbij ten minste drie offertes zijn aangevraagd en beoordeeld dan wel een transparante, objectieve en niet-discriminatoire aanbestedingsprocedure. Slechts als de kosten marktconform zijn, zijn zij subsidiabel op grond van dit artikel.

Artikel 3.9

Artikel 3.9 bevat de kosten die niet voor subsidie in aanmerking komen op grond van dit hoofdstuk. Dit zijn onder andere kosten waarvoor op grond van deze of een andere regeling al subsidie of een andere financiële bijdrage is of zal worden verstrekt. Om dit te kunnen beoordelen zal de subsidieaanvrager in zijn aanvraag melding moeten doen van aanvragen om subsidies of andere financiële bijdragen die hij heeft ingediend en wat de status hiervan is.

Artikel 3.10

Op grond van dit artikel mag de subsidie die de minister verstrekt aan een collectief niet lager zijn dan € 125.000 per subsidieaanvraag. Hierdoor zal een subsidie die is verleend aan een collectief altijd in het zwaarste verantwoordingsregime vallen dat is opgenomen in de Aanwijzingen voor subsidieverstrekking en de Kaderregeling.

Een collectief kan vanwege dit artikel alleen subsidie krijgen als het uiteindelijk te verlenen subsidiebedrag ten minste € 125.000 bedraagt. Een subsidieaanvraag waarbij dit niet het geval is, zal als gevolg van dit artikel worden afgewezen.

Artikel 3.11

De subsidiabele kosten zullen in het geval van een collectief binnen een bepaalde periode moeten worden gemaakt. Dit is geregeld in artikel 3.10, eerste lid. Welke periode dit is, zal door de minister worden bepaald en in de beschikking tot subsidieverlening worden opgenomen. Het tweede lid bepaalt wanneer deze periode op zijn vroegst kan beginnen en wanneer deze uiterlijk moet zijn geëindigd.

Artikel 3.12

In dit artikel zijn de subsidieaanvraagtijdvakken voor het jaar 2025 opgenomen. Er zijn twee aanvraagtijdvakken voor individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus en er is één aanvraagtijdvak voor collectieven.

Artikel 3.13

Artikel 3.13 regelt hoeveel subsidiegeld er in het jaar 2025 beschikbaar is en hoe dit wordt verdeeld.

In het eerste lid zijn de subsidieplafonds voor de aanvraagtijdvakken van het jaar 2025 opgenomen. Voor individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus gaat het om een bedrag van € 4 miljoen per aanvraagtijdvak, terwijl voor collectieven een bedrag van € 24 miljoen beschikbaar is.

Om ervoor te zorgen dat het beschikbare subsidiebedrag evenredig wordt verdeeld over de beroepsgroepen en beroepen in bijlage II, zijnde de beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren, bepaalt het tweede lid dat de minister het subsidiebedrag dat beschikbaar is in het aanvraagtijdvak voor collectieven, verdeelt over de bijbehorende erkende ontwikkelpaden en/of een of meerdere, nader te bepalen groepen van zodanige ontwikkelpaden. Het gaat hier in feite om het instellen van subsidieplafonds per ontwikkelpad en/of een groep of groepen van Ontwikkelpaden. Als bijvoorbeeld voor de scholing in ontwikkelpad A een bedrag is toegekend van € 2 miljoen, dan is dat het bedrag dat in dat aanvraagtijdvak in totaal beschikbaar is voor de scholing die in Ontwikkelpad A is opgenomen.

De uiteindelijke verdeling zal door de minister bekend worden gemaakt op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl. Bij de verdeling zal de minister in elk geval kijken naar de omvang van de beroepsgroepen en de beroepen die zijn opgenomen in de relevante erkende ontwikkelpaden.

Het derde lid ziet op de situatie dat er na sluiting van een aanvraagtijdvak subsidiegeld overblijft. In dat geval kan de minister op grond van het derde lid ervoor kiezen om het overgebleven geld toe te voegen aan de middelen van een ander aanvraagtijdvak in hetzelfde kalenderjaar. Als er geld overblijft in het aanvraagtijdvak voor collectieven, dan kan de minister daarnaast ervoor kiezen om de verdeling van het subsidieplafond over de erkende ontwikkelpaden te herzien.

Artikel 3.14

Artikel 3.14 bevat de eisen die worden gesteld aan subsidieaanvragen door individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus.

Het eerste lid bepaalt dat een werkgever of een geregistreerd gastouderbureau de aanvraag indient met gebruikmaking van een door de minister vastgesteld aanvraagformulier. Dit formulier is te vinden op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl. Bij de aanvraag moeten daarnaast de documenten, bedoeld in de onderdelen a tot en met c, worden gevoegd en een overzicht met daarop de naam, geboortedatum en het burgerservicenummer van de personen die de scholing waarvoor subsidie wordt aangevraagd volgen, hebben gevolgd of nog zullen volgen.

Aan de hand van de factuur en het bewijs dat voor de scholing is betaald, kan worden vastgesteld of de subsidieaanvrager ook inderdaad scholing heeft ingekocht. De verklaring, bedoeld in onderdeel c, hoeft alleen te worden ingediend als er naast de scholing, bedoeld in artikel 3.5, ook taalscholing is ingekocht waarvoor subsidie wordt aangevraagd. De verklaring is bedoeld om aan te tonen dat wordt voldaan aan de eisen die aan taalscholing worden gesteld in artikel 3.8, eerste lid, onderdeel b. De gegevens over de personen die de scholing volgen,

hebben gevolgd of zullen volgen, zijn bedoeld om hun identiteit vast te stellen en om te kunnen bepalen of zij begunstigen in de zin van dit hoofdstuk van de SLIM-regeling zijn. Het gebruik van persoonsgegevens is nader toegelicht in het algemene deel van deze toelichting.

Het tweede lid beperkt de hoeveelheid subsidie die per subsidieaanvraag kan worden aangevraagd. Een werkgever en een geregistreerd gastouderbureau kunnen alleen voor een bedrag dat minder is dan € 25.000 subsidie aanvragen. Hiermee vallen zij in het lichtste regime dat is opgenomen in de Aanwijzingen voor subsidieverstrekking en de Kaderregeling. Dit houdt onder meer in dat na verlening van de subsidie deze ambtshalve zal worden vastgesteld, de subsidieontvanger geen administratieplicht voor de subsidie heeft en steekproefsgewijs zal worden gecontroleerd of de gesubsidieerde activiteiten zijn uitgevoerd en aan de subsidieverplichtingen is voldaan. Overigens kunnen werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus meermalen een aanvraag voor minder dan € 25.000 indienen.

Het derde lid bevat de verplichting voor werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus om in hun subsidieaanvraag melding te doen van andere aanvragen om een subsidie of aanvragen om een andere financiële bijdrage, voor zover deze subsidie of financiële bijdrage bedoeld is voor (een deel van) de kosten waarvoor op grond van dit hoofdstuk subsidie wordt aangevraagd. Als een subsidieaanvrager andere aanvragen heeft lopen, dan zal hij ook moeten vermelden wat de stand van zaken van de beoordeling van die aanvragen is.

Het vierde lid maakt duidelijk dat als een werkgever of een geregistreerd gastouderbureau een subsidieaanvraag indient, het subsidiedossier openbaar zal worden gemaakt, met uitzondering van de daarin opgenomen persoonsgegevens.

Artikel 3.15

Artikel 3.15 bevat de eisen die worden gesteld aan subsidieaanvragen door collectieven.

Net als bij subsidieaanvragen door individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus, zullen ook collectieven hun subsidieaanvraag moeten indienen met gebruikmaking van een door de minister vastgesteld aanvraagformulier dat bekend is gemaakt op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl. Dit is opgenomen in het eerste lid. Daarnaast zal elk collectief een activiteitenplan en een begroting bij de aanvraag moeten voegen. In het activiteitenplan zet het collectief uiteen welke activiteiten zij zullen verrichten en voor welke type scholing zij subsidie aanvragen. Uit de begroting volgen de kosten die hiermee gemoeid zijn.

Een collectief kan ofwel een los O&O-fonds zijn ofwel een samenwerkingsverband van bepaalde partijen. Een collectief dat de vorm heeft van een samenwerkingsverband moet op grond van het tweede lid de subsidieaanvraag laten indienen door een hoofdaanvrager die in de samenwerkingsovereenkomst van het samenwerkingsverband is aangeduid.

Een samenwerkingsverband moet daarnaast op grond van het tweede lid een samenwerkingsovereenkomst overleggen. Uit deze samenwerkingsovereenkomst moet blijken dat de hoofdaanvrager als zodanig is aangewezen en gemachtigd is om het collectief in en buiten rechte te vertegenwoordigen. Hiermee kan de hoofdaanvrager worden aangemerkt als het aanspreekpunt van het gehele

samenwerkingsverband. Als aan het samenwerkingsverband een koepelorganisatie deelneemt, zal uit de samenwerkingsovereenkomst tevens moeten blijken dat de koepelorganisatie door relevante werkgevers- en werknemersverenigingen is aangewezen.

Verder zal een bewijs moeten worden overgelegd dat de hoofdaanvrager de houder is van het bankrekeningnummer dat in de aanvraag is opgenomen. Alleen het bankrekeningnummer van de hoofdaanvrager is nodig, omdat de hoofdaanvrager optreedt als het aanspreekpunt van het samenwerkingsverband en onder meer de betalingen van subsidiebedragen via hem zullen plaatsvinden.

Het derde lid bakent af wie er als hoofdaanvrager kan optreden van een collectief dat de vorm heeft van een samenwerkingsverband. Deze hoofdaanvrager zal als zodanig moeten worden aangeduid en gemachtigd in de samenwerkingsovereenkomst die met de aanvraag moet worden meegezonden.

Het vierde lid bepaalt dat het activiteitenplan en de begroting, genoemd in het eerste lid, moeten worden opgesteld overeenkomstig het door de minister vastgestelde model. Deze modellen zijn te vinden op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Het vijfde en zesde lid zijn identiek aan het derde en vierde lid van artikel 3.14.

Artikel 3.16

Artikel 3.16 gaat over de wijze waarop het totale subsidiebedrag dat beschikbaar is in een aanvraagtijdvak wordt verdeeld.

Het uitgangspunt, vastgelegd in het eerste lid, is dat subsidieaanvragen worden behandeld op volgorde van ontvangst. Hierbij geldt dat alleen volledige aanvragen in behandeling worden genomen. Wanneer een aanvraag volledig is, volgt uit het tweede lid.

Het derde lid bepaalt dat bij onvolledige subsidieaanvragen die op een later moment zijn aangevuld, de datum waarop de volledige subsidieaanvraag is ontvangen, als datum van binnenkomst wordt gehanteerd.

Het vierde lid is alleen van toepassing op het aanvraagtijdvak voor collectieven en is aan de orde als na sluiting van het aanvraagtijdvak en een beoordeling van alle aanvragen blijkt dat het deel van het subsidieplafond dat overeenkomstig artikel 3.13, tweede lid, is bestemd voor bepaalde scholing, zal worden overschreden. In dat geval zal het totaal beschikbare subsidiebedrag evenredig worden verdeeld over de subsidieaanvragen die voldoen aan de voorwaarden. Als deze evenredige verdeling ertoe zou leiden dat aan een subsidieaanvrager een subsidie van minder dan € 125.000 zou moeten worden verleend, dan wordt de subsidieaanvraag afgewezen.

Ter illustratie volgt een voorbeeld. Op grond van artikel 3.13, eerste lid, onderdeel b, is in het aanvraagtijdvak voor collectieven een bedrag van € 22 miljoen beschikbaar. Indien de minister op grond van het tweede lid van dat artikel heeft bepaald dat € 1 miljoen van dat bedrag bestemd is voor scholing in ontwikkelpad A en na sluiting van het aanvraagtijdvak blijkt dat in totaal € 2 miljoen aan subsidie is aangevraagd voor scholing in dat ontwikkelpad, dan wordt het deel van

het subsidieplafond dat voor deze scholing is bestemd, overschreden. De minister zal in dat geval op grond van artikel 3.16, vierde lid, het beschikbare bedrag van € 1 miljoen evenredig moeten verdelen over de ingediende aanvragen. Als dit tot gevolg heeft dat aan een subsidieaanvrager een subsidie zou moeten worden verleend van bijvoorbeeld € 100.000, dan zal de minister op grond van het vierde lid deze subsidieaanvraag moeten afwijzen, omdat het te verlenen subsidiebedrag lager is dan € 125.000.

Artikel 3.17

In artikel 3.17, eerste lid, is de beslistermijn opgenomen die geldt bij subsidieaanvragen die zijn ingediend op grond van dit hoofdstuk. De minister beslist binnen 13 weken na sluiting van het aanvraagtijdstip op de subsidieaanvraag.

Artikel 3.17, tweede lid, bevat een aanvulling op de onderdelen die op grond van artikel 4.2 van de Kaderregeling ten minste in de beschikking tot subsidieverlening moeten worden opgenomen. Naast de in dat artikel genoemde informatie zal ook de wijze van bevoorschotting in de beschikking tot subsidieverlening worden opgenomen.

Artikel 3.18

In artikel 3.18 zijn regels opgenomen over de verlening van voorschotten aan collectieven. De voorschotverlening aan individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus vindt plaats overeenkomstig de Kaderregeling: op grond van artikel 6.1, vijfde lid, van die regeling zal de minister tegelijkertijd met de subsidie een voorschot van 100% verlenen.

De minister kan op grond van het eerste lid bij de beschikking tot subsidieverlening een voorschot verlenen van 25% van de subsidie. In aanvulling daarop kan de minister, indien de looptijd van de gesubsidieerde activiteiten meer dan twaalf maanden bedraagt, een aanvullend voorschot verlenen van 50% van de subsidie. Dit aanvullend voorschot wordt tevens bij de beschikking tot subsidieverlening verleend.

Het voorschot van 25% zal worden uitbetaald op de wijze die in de beschikking tot subsidieverlening is vermeld. Het aanvullend voorschot van 50% zal op grond van het tweede lid altijd pas worden uitbetaald na indiening van de voortgangsrapportage.

Subsidieontvangers hebben op grond van artikel 5.7 van de Kaderregeling een meldingsplicht. Dit houdt in dat zij omstandigheden die van belang kunnen zijn voor de subsidie moet melden aan de minister. Een dergelijke melding of omstandigheden die niet door de subsidieontvanger zijn gemeld, kunnen ertoe leiden dat de beschikking tot bevoorschotting wordt aangepast en na het indienen van het tussentijdse voortgangsverslag geen aanvullend voorschot wordt verstrekt.

Artikel 3.19

Artikel 3.19 bevat een extra weigeringsgrond in aanvulling op de weigeringsgronden in de artikelen 4:25, tweede lid, en 4:35 van de Algemene wet bestuursrecht. Op grond van dit artikel wordt een subsidie geheel of gedeeltelijk geweigerd indien de subsidieaanvraag niet voldoet aan de bij deze regeling gestelde eisen.

Artikel 3.20

Artikel 3.20 bevat een subsidieverplichting voor collectieven, in aanvulling op de verplichtingen in hoofdstuk 5 van de Kaderregeling en eventuele in de beschikking tot subsidieverlening opgenomen nadere verplichtingen. Deze verplichting houdt in dat het collectief bij de uitvoering van de subsidiabele activiteiten geen onderscheid mag maken tussen begunstigen, werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus. Alle begunstigen moeten de mogelijkheid hebben om deel te nemen aan de scholing die het collectief heeft ingekocht. Daarnaast moeten alle werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus de kans krijgen om de kosten van scholing uit de relevante erkende ontwikkelpaden te declareren bij het collectief.

Artikel 3.21

Op grond van artikel 5.2 van de Kaderregeling rust er een administratieplicht op collectieven waaraan op grond van dit hoofdstuk een subsidie is verleend. In artikel 3.21 staat, in aanvulling op artikel 5.2 van de Kaderregeling, wat er ten minste in deze administratie moet zijn opgenomen.

De gegevens over de personen die de scholing volgen of hebben gevolgd, genoemd in onderdeel a, dienen in ieder geval in de administratie te worden opgenomen. Dit is bedoeld om de identiteit van deze personen vast te stellen en om te kunnen bepalen of zij begunstigen zijn in de zin van dit hoofdstuk van de SLIM-regeling. Het gebruik van persoonsgegevens is nader toegelicht in het algemene deel van deze toelichting. Net als individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus, zullen ook collectieven in het geval van taalscholing moeten aantonen dat deze nodig is voor het uitoefenen van de functie in het ontwikkelpad waar de gesubsidieerde scholing toe behoort. Het collectief zal in haar administratie een verklaring op moeten nemen waaruit dit blijkt.

Om aan te kunnen tonen dat de hiervoor bedoelde personen ook daadwerkelijk met de scholing zijn gestart, zal een collectief in de administratie schriftelijke verklaringen van deze personen op moeten nemen waaruit dit blijkt.

Tot slot zal een collectief in de administratie facturen en betaalbewijzen van de ingekochte scholing moeten opnemen. Het gaat dan zowel om scholing die het collectief zelf heeft ingekocht als scholing die door anderen is ingekocht en door het collectief is vergoed.

Artikel 3.22

Artikel 3.22 bevat de verplichting voor een collectief om een voortgangsrapportage te overleggen als de subsidiabele activiteiten meer dan twaalf maanden in beslag nemen.

Afhankelijk van de precieze duur van de subsidiabele activiteiten zal een collectief een of meerdere voortgangsrapportages moeten indienen. Zoals volgt uit het eerste lid, zal in de beschikking tot subsidieverlening worden bepaald op welke tijdstippen een voortgangsrapportage moet worden ingediend.

Het tweede lid verduidelijkt op welke periode een voortgangsrapportage betrekking heeft. Een voortgangsrapportage ziet telkens op een periode van twaalf maanden, waarbij de eerste periode aanvangt vanaf de dag na de datum van indiening van de subsidieaanvraag.

Een voortgangsrapportage moet op grond van het derde lid worden ingediend overeenkomstig het door de minister vastgestelde model. Dit model is te vinden op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Artikel 3.23

Artikel 3.23 is een nadere uitwerking van de bepalingen in hoofdstuk 7 van de Kaderregeling, dat gaat over de subsidievaststelling.

Subsidies die zijn verleend aan individuele werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus zullen altijd minder dan € 25.000 bedragen. Dit betekent dat zij ambtshalve worden vastgesteld. Overeenkomstig artikel 7.4, eerste lid, van de Kaderregeling zal een werkgever of geregistreerd gastouderbureau waaraan subsidie is verleend, op de in de beschikking tot subsidieverlening aangegeven wijze aan moeten tonen dat de activiteiten waarvoor de subsidie is verleend, zijn verricht en dat is voldaan aan de aan de verleende subsidie verbonden verplichtingen. In de praktijk zal in ieder geval worden gevraagd om een schriftelijke verklaring van de personen die volgens de aanvraag de gesubsidieerde scholing zullen volgen, dat zij met de scholing zijn gestart.

De minister zal niet standaard aan werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus vragen om het voorgaande aan te tonen. Op grond van artikel 3.23, eerste lid, zal de minister voorafgaande aan de subsidievaststelling aan de hand van een steekproef bepalen welke werkgevers en geregistreerde gastouderbureaus waaraan een subsidie is verleend het voorgaande moeten aantonen.

Collectieven zullen een verzoek om vaststelling van de subsidie moeten indienen. Op grond van artikel 7.2, eerste lid, van de Kaderregeling moet een dergelijk verzoek worden ingediend binnen 22 weken na de datum waarop de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, uiterlijk moeten zijn afgerond dan wel binnen 22 weken na afloop van het boekjaar waarvoor de subsidie is verleend. In artikel 3.23, tweede lid, is deze bepaling uit de Kaderregeling zo ingevuld dat een collectief binnen 22 weken na afloop van de periode, genoemd in de beschikking tot subsidieverlening, een verzoek tot vaststelling moet indienen. Dit verzoek moet het collectief doen met gebruikmaking van het daarvoor bestemde formulier.

Vanwege het minimaal aan te vragen subsidiebedrag (zie artikel 3.15, zesde lid) en de aard van de gesubsidieerde activiteiten, is op de vaststelling van een subsidie die is verleend aan een collectief, standaard artikel 7.8 van de Kaderregeling van toepassing. Dit betekent dat een collectief bij het verzoek tot vaststelling een activiteitenverslag en een financieel verslag moet overleggen. Beide documenten moeten, op grond van artikel 3.23, derde lid, zijn opgesteld overeenkomstig het door de minister vastgestelde model.

Het vierde lid van artikel 3.23 bevat een afwijking van artikel 1.1 van de Kaderregeling. Uit de begripsbepaling van het begrip 'financieel verslag' in artikel 1.1 van de Kaderregeling volgt dat bij het opstellen van de controleverklaring, die onderdeel uitmaakt van het financieel verslag, een accountantsprotocol in acht moet worden genomen dat is gepubliceerd op www.rijksoverheid.nl. In dit geval moet echter niet het op www.rijksoverheid.nl gepubliceerde accountantsprotocol worden gebruikt, maar het accountantsprotocol dat is gepubliceerd op www.uitvoeringvanbeleidszw.nl.

Artikel 3.24

Artikel 3.24 gaat over de intrekking en terugvordering van subsidies.

Het eerste lid bevat twee intrekkingen die bovenop de intrekkingen in artikel 4:48 van de Algemene wet bestuursrecht komen. Deze intrekkingen zijn dwingend van aard: de minister zal altijd overgaan tot intrekking van de subsidieverlening als er sprake is van de situatie, genoemd in onderdeel a of b. Wel kan de minister op grond van het tweede lid ervoor kiezen om de subsidieverlening niet in zijn geheel, maar slechts gedeeltelijk in te trekken. Dit geldt ook voor de beschikking tot subsidievaststelling, indien er een grond is om deze in te trekken.

Het derde lid verplicht de minister tot het geheel of gedeeltelijk terugvorderen van voorschotten en subsidiegelden als de beschikking tot subsidieverlening respectievelijk de beschikking tot subsidievaststelling geheel of gedeeltelijk wordt ingetrokken. Daarbij zal ook wettelijke rente in rekening worden gebracht.

Onderdeel Z

Met dit onderdeel is een bijlage toegevoegd aan de SLIM-regeling. In deze bijlage staan de beroepsgroepen en beroepen die tezamen de beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren vormen. Voor een toelichting op de keuze voor deze beroepsgroepen en beroepen wordt verwezen naar het algemene deel van deze toelichting.

De beroepsgroepen en beroepen in deze bijlage zijn relevant om te bepalen of de scholing uit een bepaald erkend ontwikkelpad subsidiabel is. Op grond van artikel 3.5, tweede lid, onderdeel b, is scholing namelijk alleen subsidiabel als het ontwikkelpad waarin zij is opgenomen betrekking heeft op een of meer beroepsgroepen in maatschappelijk cruciale sectoren.

In de lijst met beroepsgroepen in deze bijlage zijn bij sommige van de beroepsgroepen een of meer losse beroepen die vallen onder de beroepsgroep, uitgezonderd. Deze beroepen worden niet gezien als maatschappelijk cruciale beroepen.

In de lijst met losse beroepen staat naast de naam van het beroep ook de sector waartoe dit beroep behoort. Dit is een nadere afbakening van het beroep. Het gaat bij administratief medewerkers bijvoorbeeld dus niet om administratief medewerkers in het algemeen, maar alleen de functie van administratief medewerker binnen het onderwijs.

De Minister van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

Y.J. van Hijum